

[H. C. Hansen.]

elsen 90 kr., og han har således en samlet merudgift på 410 kr. Heroverfor står, at han får et forhøjet børnetilskud på 6 gange 20 kr., d. v. s. 120 kr.; han får en skattnedsættelse på højst 60 kr., d. v. s. 180 kr. Sin merudgift i anledning af den storstilede skattelettelse eller udgiftsreform, eller hvad det nu hedder altsammen, gør han op til 230 kr.

Jeg tror, man kunne stille ikke så få tilsvarende regnestykker op, og jeg tror, man udmærket kunne finde adskillige regnestykker også for familier med færre børn, som viste dette. Jeg ved, at den socialdemokratiske presse har gjort det. Hvis vi gennemgående regner med, at der her er tale om en merudgift på rugbrød og på mælk på en snes kroner om året pr. person — og det skal nok stemme nogenlunde —, vil det sige, at der, hvor der er et par børn, bliver tale om en forringelse af disse familiers stilling.

Det, som forslagene går ud på, er jo, at rugbrødsprisen skal sættes i vejret til 1 kr. 95 øre fra den i øjeblikket gældende pris på 1 kr. 17 øre. Jeg nævner denne pris, fordi den højtærede finansminister ikke selv gjorde det. Altså, det drejer sig om en rugbrødsprisforhøjelse fra 1 kr. 17 øre til 1 kr. 95 øre, en mælkeprisforhøjelse med 6 øre pr. l, en jernbanetakstforhøjelse med ca. 10 pct. eller indtil 10 pct., hvordan det nu bliver, og et bortfald af skotøjsrabatkortene.

De samlede besparelser, som regeringen her — for at bruge dens eget udtryk — kommer til — medmindre man skal foretrække finansministerens begreb „udgiftsreform“ —, vil altså betyde ca. 118 mill. kr. Heraf skal ministeren beholde 25 mill. kr. Det er den forbedring af statsbudgettet, som han har kunnet opnå. Jeg ved ikke, om det er af hensyn til valget, at han har måttet nøjes med de 25 mill. kr. Jeg erindrer jo finansministerens tale ved fremlæggelsen af finanslovsforslaget for nogle måneder siden, hvor ministeren pegede på, at der jo ingen forbedring for statsfinanserne ville være, hvis man anvendte disse penge til skattelettelser. Nu er der kommet valg ind imellem; det kan tænkes, at det har spillet en rolle, en lille rolle selv for den højtærede minister.

De 25 mill. kr. er det, finansministeren har fået for sin mund. Skotøjsrabatkortenes bortfald skal modsvares af en forhøjelse på 25 pct. af børnetilskuddet. Det er i orden.

Vi er indforstået; enhver ved, at det foreslog vi sidste år. Jeg synes, det er en udmærket foranstaltning. Sidste år sagde ministeren nej til det; i år kommer ministeren selv med forslag om det. Det er i orden. Enhver må have sin rimelige betænkningstid, det er der ikke noget at sige til. Vi er indforstået med dette. Vi har visse enkeltbemærkninger at gøre under forhandlingerne om dette særlige spørgsmål i udvalget. Såvidt vi kan se, ligger det sådan, at forhøjelsen af børnetilskuddet er foretaget på den måde, at der kun gives fuld dækning i hovedstaden, men forslaget indeholder jo iøvrigt den fordel i forhold til de hidtil gældende skotøjsrabatkort, at nu får selv børn under 2 år del i forhøjelsen.

Jeg har set, at regeringspressen medtager denne forhøjelse af børnetilskuddet som en skattelettelse. Må jeg sige, at det synes jeg er temmelig kvikt gjort. Man indregner forhøjelsen af børnetilskuddet, men man siger ikke i den agitatoriske måde, hvorpå tingene opstilles, noget om, at skotøjsrabatkortene falder væk. En sådan fremgangsmåde synes jeg man skulle spare sig. Men selve overførelsen af skotøjsrabatkortene til børnetilskuddet er vi enige i. Vi må dog drøfte nogle detaljer i denne sammenhæng. Iøvrigt er det en fornuftig foranstaltning, som vi som sagt selv foreslog sidste år uden at kunne komme igennem med den.

Men så bliver der nogle penge tilbage, og disse penge skal altså anvendes fortrinsvis til en skattelettelse. Jeg vil tro, at det er en lettelse, der først og fremmest får interesse for ægtepar uden børn og vel at mærke sådanne med en indtægt mellem 10 000 og 23 000 kr., og den vil sammenlagt for den enkelte familie komme til at ligge på mellem 50 og 60 kr. Jeg nævner de reelle tal, ikke skalaindkomster; det er lige så godt at gøre klart for befolkningen, hvad det er for talstørrelser og grænser, vi her har at operere med, skalaindkomsterne siger jo ikke befolkningen så forfærdelig meget. Lad mig med det samme sige, at mit parti under gerne disse befolkningsgrupper den skattelettelse, der her er foreslået, og vi vil gerne være med til en undersøgelse og en saglig drøftelse heraf. Vi ser meget gerne, at disse beskedne skattelettelser gøres mere håndgribelige, gøres stærkere. Derimod må jeg tilstå, at jeg ikke kan forstå, at man skal spise indtægterne under 10 000 kr. af med så små beløb, som det her